

Resolució 436/2019, d'11 de juliol

Número d'expedient de la Reclamació: 405/2019

Administració reclamada: Ajuntament de Barcelona.

Informació reclamada: Aplicació d'una tarifa social als discapacitats i parer de l'Alcaldesa

Sentit de la Resolució: Inadmissió

Resum: Si bé la sol·licitud de la què deriva aquesta Reclamació nominalment és d'informació pública, de fet el que demana a l'Ajuntament no és informació, sinó la mera aplicació d'una tarifa social als discapacitats que desitgin entrar al Centre Termal Urbà. Tot i que la sol·licitud demana la resposta de l'Alcaldessa a títol de resposta a una sol·licitud d'informació pública, no ho és, perquè el que demana no és informació pública, sinó la possibilitat per part de l'Alcaldessa d'aplicar aquest tarifa social. En definitiva, l'objecte de la sol·licitud no és informació pública, en els termes que defineix aquest concepte l'article 2.b LTAIPBG transcrit al fonament jurídic anterior, sinó actuacions municipals de naturalesa diferent.

Paraules clau: Ajuntament. Persones amb discapacitat. Espais públics. Tarifa social. Reclamació contra silenci. Informació pública. Manca d'objecte.

Ponent: Josep Mir Bagó

Antecedents

1. El 8 de juliol de 2019 entra a la GAIP la Reclamació 405/2019, presentada contra l'Ajuntament de Barcelona, en relació amb la sol·licitud indicada a l'antecedent següent. La persona reclamant no sol·licita el procediment de mediació previst a l'article 42 de la Llei 19/2014, del 29 de desembre, de transparència, accés a la informació pública i bon govern (LTAIPBG) i regulat pels articles 36 a 41 del Reglament de la GAIP, aprovat pel Decret 111/2017, de 18 de juliol (RGAIP).
2. El 15 d'abril de 2019 la persona reclamant presenta una "sol·licitud d'informació municipal" a l'Alcaldessa de Barcelona, que en realitat és una petició per a què l'Alcaldessa apliqui una tarifa social als discapacitats que desitgin entrar al CEM Marítim i al Centre Termal Urbà. El mateix dia, presenta una altra "sol·licitud d'informació municipal", en la qual sol·licita l'opinió de l'Alcaldessa sobre "la posada en marxa del 'programa pilot' al CEM Marítim, per a tots els minusvàlids de Barcelona (Centre Termal Urbà), que pugui compensar la demora en l'eliminació de barreres de la resta de CEMS de la ciutat".
3. El 29 d'abril de 2019 l'Ajuntament de Barcelona envia resposta al reclamant sobre la sol·licitud d'accés a informació municipal, on indica que no tenen previst l'aplicació de cap tarifa social.
4. El 5 de juny de 2019 la persona reclamant es dirigeix novament a l'Alcaldessa de Barcelona, mitjançant una carta on manifesta el seu desacord amb les respostes de l'Ajuntament i de l'Institut

Barcelona Esport, en relació amb les seves sol·licituds i propostes de millora, posant de manifest les mancances dels centres esportius municipals.

5. El 6 de juny de 2019 l'Ajuntament de Barcelona comunica al reclamant que el seu escrit on manifesta el seu desacord amb la seva resposta ha sigut traslladat als responsables de l'Institut de Barcelona Esports.

Fonaments jurídics

1. Competència de la GAIP i contingut i abast generals del dret d'accés a la informació pública

L'article 39.1 LTAIPBG estableix que *"Les resolucions expresses o presumptes en matèria d'accés a la informació pública i, si escau, les que resolguin el recurs de reposició poden ésser objecte de reclamació gratuïta i voluntària davant la Comissió de Garantia del Dret d'Accés a la Informació Pública, encarregada de vetllar pel compliment i les garanties del dret d'accés a la informació pública que regula aquest títol"*. L'article 29 RGAIP desenvolupa aquest precepte i concreta que també poden ser objecte de reclamació davant la GAIP les comunicacions que substitueixin les resolucions i l'incompliment material del dret d'accés, quan aquest ha estat reconegut expressament o presumpta. D'acord amb aquests preceptes, la GAIP és competent per tramitar i resoldre aquesta Reclamació, ja que deriva d'una sol·licitud que formalment és d'informació pública.

L'article 2.c LTAIPBG defineix el dret d'accés a la informació pública com *"el dret subjectiu que es reconeix a les persones per a sol·licitar i obtenir la informació pública, en els termes i les condicions regulats per aquesta llei"*. Per la seva banda, l'apartat b del mateix precepte defineix la informació pública com *"la informació elaborada per l'Administració i la que aquesta té en el seu poder com a conseqüència de la seva activitat o de l'exercici de les seves funcions, inclosa la que li subministren els altres subjectes obligats d'acord amb el que estableix aquesta llei"*.

2. Inadmissibilitat de la Reclamació

Dels antecedents transcrits es desprèn que l'objecte d'aquesta reclamació no és pròpiament una petició d'informació, sinó el parer de l'Alcaldessa sobre l'aplicació de tarifes socials per minusvàlids per als CEMs i sobre el programa pilot del Centre Termal Urbà del CEM Marítim. L'opinió d'un càrrec públic sobre qualsevol qüestió que se li plantegi pot ser rellevant en el debat polític o social, però no és informació que es trobi en poder de l'Ajuntament. Pot esdevenir informació un cop s'hagi manifestat de forma expressa, si deixa rastre que es pugui documentar, però no és això el que es demana, sinó l'emissió del parer en qüestió de l'Alcaldessa, i aquesta emissió no té empara en el dret d'accés a la informació pública.

Tot i que la sol·licitud demana la resposta de l'Alcaldessa a títol de resposta a una sol·licitud d'informació pública, no ho és, perquè el que demana no és informació pública, sinó l'aplicació de tarifes socials per minusvàlids per als CEMs i sobre el programa pilot del Centre Termal Urbà del CEM Marítim i el parer de l'Alcaldessa sobre aquesta qüestió. En definitiva, l'objecte de la sol·licitud no és informació pública, en els termes que defineix aquest concepte l'article 2.b LTAIPBG transcrit al fonament jurídic anterior, sinó una actuació municipal de naturalesa diferent. I si bé la resposta municipal a la petició feta pot ser eventualment exigible en base a alguna norma (per exemple, la reguladora del dret de petició), no té l'empara del dret d'accés a la informació pública, que només garanteix l'accés a la informació pública i no la resposta a peticions d'altra naturalesa.

L'article 33.2 RGAIP estableix la inadmissibilitat de les reclamacions que no tenen per objecte el dret d'accés a la informació pública.

A la vista de les anteriors consideracions, és procedent la inadmissió d'aquesta Reclamació.

3. *Publicitat de les resolucions de la GAIP*

L'article 44 LTAIPBG preveu que les resolucions de la GAIP s'han de publicar en el portal de la Comissió previst a l'article 25 RGAIP, amb la dissociació prèvia de les dades personals.

Resolució

Sobre la base dels antecedents i fonaments jurídics exposats, el Ple de la GAIP, en la sessió d'11 de juliol de 2019, resol per unanimitat la inadmissió de la Reclamació 405/2019 perquè no té per objecte l'accés a informació pública i disposar la publicació d'aquesta resolució al web de la GAIP.

Elisabet Samarra i Gallego

Presidenta

Contra aquesta resolució, que posa fi a la via administrativa, es pot interposar recurs contenciós administratiu davant el Tribunal Superior de Justícia de Catalunya en un termini de dos mesos, a comptar de l'endemà de la notificació de la resolució, d'acord amb la Llei 29/1998, de 13 de juliol, reguladora de la jurisdicció contenciosa administrativa.